

UN TOMB PER TERRANYES

Terra Alta

Punta o Tossa Blanca i Miranda de Terranyes

Distància	8,9 km
Desnivell acumulat	603 m
Nivell de dificultat	Moderat
Data	9 d'octubre de 2021
Cartografia	Editorial Piolet: El Port (nord) (1:30000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/un-tomb-per-terranyes-86869366

Itinerari per paratges abruptes i solitaris, magnífiques pinedes amb exemplars monumentals, en contrast amb sostre de l'altiplà de Terranyes. Visitarem els cims que s'alcen a gregal i garbí, bones talaies que, en conjunt, ens ofereixen una bona panoràmica del sector nord del Port.

Accés

Des de l'àrea recreativa de la Franqueta per la pista que, pel coll de Pellnegra, puja als de Miralles (4,5 km) i de Montfort. Apta per a tota mena de vehicles. Solament el punt on creua el barranc de l'Escaleta Vella pot resultar delicat per als més baixos. En aquest cas resulta recomanable iniciar aquí l'itinerari pel pas de lo Setrillet. Pel camí podem admirar l'auró de Josepó, un exemplar declarat arbre monumental.

Pista de lo Grevolar (855m)

Comencem a caminar per aquesta pista que prenem poc abans del coll de Miralles. Quan s'acaba, seguim barranc amunt (esquerra) per senda poc definida fins a la font de Xaco.

Font de Xaco (865m)

De continuar recte la sendera ens menaria directament a l'altiplà de Terranyes. Nosaltres però creuem el barranc i, seguint una sendera prou fressada i fitada, guanyem alçària pel marge esquerre del barranc (NE) en fort pendent. Poc abans del Pi Camat les fites escadussejen i la senda es perd.

Pi Camat (1036m)

El nom li ve per les dues soques d'aquest pi negral (pinassa) declarat arbre monumental. Continuem pujant en direcció a l'evident carena entre les puntes de Sallent i Blanca, termenal entre Arnes i Orta. Sense sendera definida, continuem (ESE) guanyant alçària seguint el carener on, de tant en quan, localitzem alguna fita. Emprenem els darrers metres a la Punta Blanca per una canal força evident en la que potser ens caldrà ajudar-nos amb les mans en algun punt.

Punta o Tossa Blanca (1160m)

Bona miranda de l'entorn. Davallem sense camí fressat passant pel costat del Pi de Tres Cames, un altre portentós pi negral, en direcció a l'evident fil del cingle de la Serralla (SW), que s'alça sobre el Barranc de l'Escaleta Vella i que resseguim. Passat el Saltador de Franquet, sortim a la sendera ben fressada que puja des de la Vall d'Uixó. Deixem el ramal que s'adreça al masos de Baio i de Paulino i anem a l'esquerra, enfilant-nos (S) a l'altiplà de Terranyes.

Altiplà de Terranyes (1183m)

Planúria en forma de mitja lluna que contrasta amb les valls i cingles que l'envolten. Aviat albirem el refugi (SE) del mas del Torrero.

Refugi del mas del Torrero (1170m)

Lliure i ben condicionat. Propietat de l'Ajuntament d'Arnes. Seguim la pista que ens encaminaria (NE primer, NW després) vers el collet de l'Ereta, però la deixem per una sendera a mà esquerra per la que anem a passar per davall de les ruïnes del mas de Buc. Prou més enllà l'abandonem per una altra menys definida a mà esquerra, que ens encamina directament a la Miranda.

Miranda de Terranyes (1192m)

Sostre de l'itinerari, punt culminant d'un ample esquenall que s'alça entre cingleres. Espectaculars vistes del vessant ponentí del Port. Especialment sobre la gorja del Barranc de les Paridores, a la capçalera de l'Algars. En davallem sense camí definit, seguint (NE) l'esquenall, per anar a retrobar el que hem deixat abans d'encarar el cim. Tenim l'opció de continuar recte i atènyer el coll de l'Ereta passant pel costat de la Font de Buc. De fet amb aquesta alternativa fariem drecera i ens estalviem desnivell. Però baixem a mà esquerra (fites) per una sendera prou fressada a l'ombria de la Miranda fins al coll dels Bots, on girem a la dreta i comencem a davallar (NNE) en fortíssim pendent fins a los Clots.

Los Clots (983m)

No continuem per la sendera que, poc més enllà, surt a la pista del coll de Montfort. Aquest és el camí habitual per accedir a la Miranda seguint l'Algars des del Toll del Vidre. En prenem una que surt esbiaixadament a mà dreta per la que pugem (NE) al coll de l'Ereta.

Coll de l'Ereta (1098m)

Davallem per una revirollada sendera entremig d'una magnífica pineda passant pel costat de dos altres magnífics exemplars de pi negral declarats arbres monumentals: lo Pi Ramut i lo Pimpoll. Poc més avall atenyem al coll de Miralles.